

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Chasontis et Menippi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

ἀνασκαδιστής: Fortitudinem Socratis falsam fuisse.

Socratis exponit trepida de morte Menippo,

Cerberus infernas vt metuaturque domos.

Neicio quàm fortis fuerit: sub iudice lis est,

Mors etiam magnos territat vsque viros.

HEVS Cerbere.] ἡ ἀσκαδιστική ἢ ἐρώτησις, ἢ ἀξίωσις. Verisimile.] Ratio ἀλλοτρίη ἀ possible. Verùm etiam.] ἀφρησις. Quum procul.] Primum tempus. Quali mortem.] Factum. Verùm simul atque.] Alterum tempus. Nihilq; non.] Conclusio. Cæterùm.] Expositio sua sententia de Socrate. Equidem illud.] ἐπιχειρησις γενική. Quoniam animo.] Interrogati de seipso. Vnus mortalium.] ἀπικρασις ἐπ' ἀνεκτική. Propterea quòd.] αἰτιολογία.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΜΕΝΙΠ-

πυ, καὶ Ερμῆ.

ΑΧΑΣΟΝΤΙΣ

καὶ Μενίππυ.

Erasmo Roterodamo interprete.

CHARON.

Aπόδ' ὅ, ὡς κατὰ
ἑτὰ πορθμῖα Μνή.
βόα, ἢ τὸ βιήθιον,
ὡς Χάρων. Χάρ. ἀπόδ' ὅ, φη-
μί, ἀνθ' ὅ σε διηπορθμωσά-
μι. Μνή. ἢ ἀρ' ἀλοῖς πα-
ρὰ τ' μὴ ἔχοντ' ὅ. Χάρ. ἔσι δέ
τις ὀβολὸν μὴ ἔχω; Μνή. εἰ
μὴ καὶ ἄλλ' ὅ τις, ἢ οἶδα, ἔ-
ρω δ' ἢ ἔχω. Χάρ. καὶ μὴδ' ἄλλ' ἔ-
ξω σε, ἐν τὸν Πλότωνα, ὡς μια-
ρεῖ,

scire non habeo. CHA. Atqui praefocabo te per c Diē, impu-
ff risime,

Redde b naulum, sce-
lest. MEN. Vocī
ferare, siquidem istuc
tibi voluptati est, Charon.
CHA. Redde, inquam, quod
pro traiectione debes. MEN.
Haudquaquam auferre que-
as ab eo q nō habebat. CHA.
An est quispiam, qui ne obo-
lum quidem habeat? MEN.
Sic' ne alius quispiam præ-
tered, equidem ignoro: ipse

ρε, λὺ μὴ ἀπλόης. Μερ. καὶ γὰρ
 τὸ ξύλον ἐν πατάξας ἀγλὺς
 σο τὸ ἱράνιον. Χάρ. μάτεν
 οὐδ' ἔδη πεπλανηδς, τοσοῦ-
 τω πλοῦ; Μερ. ὁ Βερμῆς ὕ-
 περ ἰμοῦ ἐν ἀπλότω, ὅς με
 παρ' ἰδὼκί ἐν. Ερμ. νὴ Δία ὁ-
 ναίμην, ἢ μίμω γι καὶ ἄν-
 ριτινερ τῶν νεκρῶν. Χάρ.
 ἐν ἀπλοισμαί ἐν. Μερ. τὴν
 γι ἔννεκα νεακκίτας τὸ πορ-
 θμάτος παρ' ἀμύτι, πηλὺ ἐπ'
 ὅ, γι μὴ ἔχω, πῶς ἀν λάβοις;
 Χάρ. οὐδ' ἐν ἡδίας, ὡς ἰομί-
 ζαρ ἄλλον; Μερ. ἡδερ μὲν, ἐν
 ἔχρον δέ, τί οὐδ' ἔχλι ὄψ τῶ.
 τομὴ ἀπθανερί; Χάρ. μόν
 οὐδ' ἀχίος προῖκα πεπλω-
 κήσα. Μερ. ὁ προῖκα, ὃ βί-
 τισ; καὶ γὰρ λὺτλη, καὶ τ'
 κίωπης ἐπιδρόμην, καὶ ἐν ἔ-
 κλαιον μόν τῶν ἄλλων
 ἐπιβατῶν. Χάρ. ἔδερ ταῦτα
 πῶς τὰ πορθμία; τὸν ὀδο-
 λὸν ἀπδοιούα σε δ' ἔ, ὃ γὰρ θε-
 μης ἄκως ἔννοια. Μερ. ἐκοιῶ
 ἀπάσχε με αὐθις ἐν τ' βίον.
 Χάρ. Χαίρεις λίγας, ἵνα καὶ

risime, ni reddas. MEN. At
 ego d' illo baculo tibi com-
 minuam caput. CHAR. Nū
 ergo te tam longo traiectu
 gratis tranjuxero? MEN.
 Mercurius meo nomine tibi
 reddat, ut qui me tibi tradi-
 derit. MER. Bellè mecum
 agatur per Iouem, siquidem
 futurum est, ut etiam defun-
 ctorum nomine persoluam.
 CHAR. Haud omitam te.
 MEN. Quin igitur vel hu-
 ius gratia perge, ut facis, na-
 uim trahere: quanquā e quod
 non habeo, quinam auferas?
 CHAR. At tu nesciebas
 quid tibi fuerit apportandū?
 MEN. Sciebam quidem ve-
 rum non erat. Quid igitur?
 num ea gratia erat mihi sem-
 per in vita manendum? CH.
 Solus ergo gloriaberis te
 gratis fuisse trāfucū? ME.
 Haud gratis, ὁ praedare: si
 quidem f' sentinam exhausi,
 & remum arripui, & ve clo-
 rum omnium vnus non eu-
 laui. CHAR. Ista nihil ad nulum: obolum reddas oportet,
 neque enim fas est secus fieri. MEN. Promde tu ne
 rursum in vitam reuehe. CHAR. Bellè dicis, nimirum ut
 verbera

ἔλγχεσ ἐπι τότῳ παρὰ τοῦ
 Αἰακῶ προσλάβω. Μην. μὴ
 ἐνόησ' ἔδω. Χά δ' ἄξιοι τί ἐν τῷ
 πῆρα ἔχας. Μην. θέρμους ἂ
 θείας, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δά-
 πνον. Χάρ. πόθεν ζῆτορ ἕ-
 μῖρ, ὃ ἔρμῃ, τὰρ λυδία ἦσα
 ζῆσ; οἷα δ' καὶ ἐλάλα παρὰ τ'
 πλοῦτῳ, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάν-
 των κατὰ γειτῶν καὶ ἐπισκῆ-
 πτων, καὶ μόν' ὄδων, οἶμω.
 ἔδωλ' ἰκάνωρ; ἔρμ. ἀγνοεῖς,
 ὃ Χάρων, ὁ ποιοῖ ἀνδρα δι-
 πόρθμωσ; ἰκάνωρ ἀκε-
 βῶς, ἀδ' ὄφρα ἀντὶ μέλα, οὐ-
 τὸς δ' ἐπ' ὃ Μηνίπ' ὃ. Χάρ. ἢ
 μὲν ἄρ σι λάβω ποτ'. Μηνίπ.
 ἄρ λάβης ὃ βέλτισ; ἄλλ'
 ἂ ἢ ἄρ λάβοις.

verbera etiam & ab Aeaco
 mihi lucrifaciam. MEN.
 Ergo molestus ne sis. CH.
 Ostende quid habeas in pes-
 ra. MEN. ^h Lupinum si ve-
 lis, & ⁱ Hecatae cenam,
 CHAR. Vnde nobis hunc
^k canem adduxisti, Mercuri-
 ſū qualia garriebat inter nau-
 uigandum, vectores omnes
 irridens, ac dicterijs inces-
 sens, vnūque canuillans illis
 plorantibus? MER. An i-
 gnoras, Charon, quem via-
 rum transfueris? planē lia-
 berum, cuique nihil omni-
 nō curae sit. Hic est Menip-
 pus. CHAR. Atqui si vn-
 quam possibac te recepero.

MENIP, Sireceperis? ὃ praclare, ne possis quidem ite-
 rum recipere.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a CHARONTI Poeta inferorum fluminum custodians
 & cymbae gubernaculum tribuunt. b Naulum.] Paruum
 numisma in os muruorum induit, Charonti pro portorio solu-
 dum. c Ditem.] Plutonem inferorū Deum, Iouis & Neptunū
 fratrem. d Illiso baculo.] καὶ τῷ ξύλῳ. Materia pro instru-
 mento, vi Latini ferrū pro gladio. Aliās βάρτερον καὶ βαρτερίω.
 e Quod nō habeo.] Alludit ad illud Plauti in *Asin.* Nudo
 &etrahere vestimenta me iubes. De quo in nostro *Adagiōrum*
 ff 2 Collecta

colleatano. f. Sentinam.] *Navis partem inferiorem, in quam quicquid insillat a quarum, insiliit, corruptaq; male olent. Licero de Senect. Alij seminam exhauriant, &c. g. & caco.] Hunc Poeta fabulantur apud inferos vna cum Minoe & Rhadamansho iudicem delectum esse, & solum crimina discutere, & vnicuique pro meritis penam constituere. Lucianus noster in Necyomantia portorio apud inferos colligendo praefectum facit. In Cataplo is Mercurium obiurgat. h. Lupinum.] Lupini vniuersam atq; adeo mirabilem historiam lege apud Theophrastum lib. 8. apud Plin. li. 18. cap. 12. & 22. cap. vlt. Editur frumentorum impia, q; instar lupi terra sit appetens, dicitur lupinum. i. Hecatae conam.] Hecatae Iouis & Latoniae filia, & soror Apollinis, huic triplex numen attribuitur. vnde etiam a Virgil. 8. Aeneid. Tergemina vocatur. Nam in caelo creditur esse Luna, in terris Diana, & apud inferos Proserpina. Dicta Hecatae, teste Servio q; centum victimis placetur, aut quod centum annos faciat errare insepultus. Sub nouilunium diuores vespere canam moussabant (vt dicebatur) in rimis, nocte pauperes aderant, clausis portis, qui eam famelici diripiebant, postredie persuadentes vulgo, Hecaten id quod appesum esset, deuorasse. Vnde quoties significare volumus quid per simulcum dives pium, Hecates canam appellare licebit. Eandem & praeparcam ac sordidam veteres appellabant, quod apud inferos umbra tenui ac vilissimo cibo victitare dicantur, vt malua ac porro. Idem in dialogo Diogenis & Pollucis. k. Canent.] Id est, impudente Nota est eius bestiae impudentia, inde & Homericum illud *κυνώνης* & Cynicorum appellatio fluxit. Sed & apud Terent. in Eunuch. & canis & os durum impudentiam significat.*

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Ersius. De nauo enim Charanti red-
dendo litigant.

Nauita de nauo quaerit rogitando Menippum,
Vt soluat vectus per Phlegethonis a quas.
Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus:
Post vitam nullas namque tenebat opes.

REDDI

REDDE naulum.] *Postulatio.* Redde inquam.] *Repe-*
dit postulationem. Haudquaquam.] *Refusatio cum ratio-*
ne. Equidem ignoro.] *Inscitatio.* Ipse certe.] *Affenera-*
tio. Atqui præfocabo te.] ἀπειλή. At ego illi bacu-

lo.] ἀνταπειχή. Num ergo tecum.] ἀπὸ Ἑστιάδου. Mercurius meo nomine.] *Reiectio in Mercurium.* Haud gratis.] ἀνταπειχώρη.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΙ ΕΤ
 Αντλόχου. Achillis.

Ottomaro Luscinio interprete.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΥΣ.

Οἱα πρώτω, Αχιλλεῦ,
 πρὸς τὸν Οδυσσεῖα
 ἔειπες, περιζῶ
 θανάτῳ, ὡς ἀγνῆ καὶ ἀνάξια
 ζῶν διδασκαλῶν ἀμφοῖν,
 Χέρωνός τε καὶ Φοίνια; ἢ
 κροάμελο, ἥ ὁ πότις ἔφη, βέ-
 λισθαί ἐπάρρησεν, ἢ γυγῶν
 παρὰ τινι τῶν ἀκλήρων, ὃ
 μὴ βίος; ἢ πολλὸς ἐγὼ μάλομαι,
 ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νε-
 κρῶν. ταῦτα μὲν οὖν ἀγνῆ
 τινα Φρύγα δαλδῶν, καὶ τί-
 ραζῶ καλῶς ἔχοντι; ἢ ἰσό-
 λουρον ἴσως ἐχρῶ λέγειν τὸν
 Πηλεῖος δὲ ἦδῶν, τὸν φησὶν
 δωτότατον

insuper etiam vita affectator diceret ferendum fortè id es-
 set, atque condonandum nonnihil rusticitati: verùm ex Pe-
 leo prognatum, & ex omni heroum numero periculorum

ff 3 contem-

Q'ua nam sunt illa,
 Achilles, quæ tu V-
 llyssi iam primùm
 commemorando in mortem
 executus es, at minimè gene-
 rosa, ac Chirone atque Phœ-
 nice, quibus tu aliquando præ-
 sus es præceptoribus, parùm
 digna? Audiui enim magis
 ex te tua futurum tibi vide-
 ri, si vilis agricolæ munus
 obiens, inopi, cui nec victus
 suppetat, locet operâ, quàm
 vi omnibus vita sanctis doz-
 mineris. Quæ si rudis qui-
 dâ plebeius, ex media Phry-
 gia ortus, atque immodicus